

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko dežele za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izločijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Novi vzroki.

Klerikalci morajo biti do dobra prepričani, da je bila njihova obstrukcija v deželni zboru popolnoma neutemeljena in skrajno frivolna burka, kajti sicer bi ne iskali vsak dan novih opravičevanj za svoje početje. Doslej so se najbolj trudili za dopovedovanje, da se jim je pri volitvi v odseke zgodila tako vnebovpijoča krivica, da so morali radi nje svoje volilce pripraviti ob vse, kar bi bili dobili od deželnega zbora. Posebno se je trudil dr. Šusteršič z dokazom, da s tem, ker je večina hotela prepustiti klerikalcem v raznih odsekih po jednega zastopnika več, kakor so jih imeli doslej, tiči tako velikansko nasilstvo, da je bilo zaradi tega treba razgnati deželni zbor!

Sinoči pa se je oglasil »Slovenec« in razglasil, da sploh ni bilo konkretne povoda za obstrukcijo, nego da so klerikalci zaželi obstrukcijo zaradi občnih razmer na Kranjskem, ki so neki postale tako grozne, da jih ni mogoče več prenašati. Teh razmer, ki ženejo klerikalce naravnost v obup, pa sta kriva deželni predsednik baron Hein in »Slovenski Narod«.

Kako velikansko pretiranje tiči v tej »Slovenčevici« izjavi, tega pač ni treba pojasnjevati. Kdor le količkaj pozna razmere, tisti ve, da se v nobeni kronovini ne godi klerikalizmu tako dobro, kakor na Kranjskem, a če so se razmere za klerikalce poslabšale — kar pomeni, da so se za ljudstvo izboljšale — so tega klerikalci sami krivi, ker so s svojo brutalno nasilnostjo in živinsko podivjanostjo izsilili odpor. Izdali so vse, kar je človeku sveto, prostituirali vero in narodne ideale, kradli najboljšim rodoljubom čast in poštenje, skušali celim stanovom izpodnesti existenco in plenili nevedno maso kakor arabske tolpe v afriških puščavah karavane. Zasužnjiti so hoteli celo deželo in s tem svojim početjem provzročili vladajoče razmere, ki pa še

senca tega niso, kar mora priti, ako pojde tako naprej.

In zdaj sta teh razmer nakrat kriva deželni predsednik baron Hein in »Slovenski Narod«.

V duhu že zremo tisti sarkazma polni usmev, s katerim je baron Hein odložil to »Slovenčevico« številko, s katero mu klerikalna stranka kvitira premnoge dobrote, ki jih je njej izkazal. Saj pa tudi izziva le sarkazem gorostasna trditev, da je baron Hein pravzaprav najhujši nasprotnik klerikalne stranke, da je on oče slovensko-nemške zveze in da bi ves sedanjí boj sploh ne bil nastal, da ni bilo barona Heina v deželi.

Ne umejemo, kako se more kaj takega resno pisati, ko vendar tisoč in tisoč dejstev dokazuje nasprotje tega. Prav baron Hein je bil največji nasprotnik slovensko-nemške zveze in je vporabil ves svoj vpliv, da bi jo preprečil in ustvaril v deželni zboru klerikalno-nemško večino. Ko se je ta zveza sklepala — l. 1895. — je bilo med našo stranko in baronom Heinom ostro nasprotje in če se je to v zadnjih letih poleglo, je uzrok ta, da je skušal biti baron Hein objektiven deželni predsednik, da je povzdignil državno upravo na Kranjskem in da si je z resnim delom na gospodarskem polju pridobil trajnih zaslug.

Ves greh barona Heina tiči v tem, da skuša biti objektiven in ostati kolikor mogoče nad strankami. Klerikalcem ni baron Hein nikdar in nikjer skušal do živega priti. Ko bi bil hotel kaj storiti, bi danes klerikalci bili v preklicano slabem položaju. Pomislimo samo, kdaj bi bila že vsa gospodarska organizacija klerikalne stranke vzela sramoten konec, ko bi bil baron Hein veljavni zakon strogo tolmačil in izvrševal. A upiral se je le obče škodljivim izrastkom te organizacije, ustavljal se je le očitnim sleparijam, sicer pa celo tej

organizaciji šel na roko in ravno sedaj celo »Gospodarski zvezi« izposloval 15 000 kron podpore.

Klerikalci so bili do zadnjega časa popolnoma zadovoljni z baronom Heinom in gotovo bi ga tudi sedaj pustili v miru in lazili okrog njega prosit uslug in dobrot, da ni o škandalih v deželni zboru objektivno in po svoji vesti in službeni prisegi poročal na višje mesto. Ko bi jim bil baron Hein pri tej stvari šel na roko, ko bi bil pristransko poročal na višje mesto in ukazal, da mora uradni list pisati v smislu klerikalcev, ne po pravici in resnici, bi ga bili kovali v deveta nebesa.

Ne vemo, če si klerikalci resno domišljajo, da bodo strmoglavili barona Heina. Nam se zdi, da so se kruto urezali in da ima baron Hein danes še trdnjše stališče kakor kdaj poprej. Sicer pa je nam vse jedno, če je baron Hein deželni predsednik ali če ni, ker mi od deželnega predsednika ničesar ne zahtevamo, kar ni utemeljeno v zakonu, ker od njega ne zahtevamo družega nič, kakor da je objektiven in vnet za blagor dežele.

Kar se pa tiče našega lista, jemljemo »Slovenčevico« priznanje z zadovoljstvom v vednost. Doslej so klerikalci vedno kričali, da naš list nima nič vpliva in nič veljave, sedaj pa jim je ušlo priznanje, da je naš list faktor, s katerim se računa in da ima naš list toliko vpliva, da je zamogel preobrniti vse razmere v deželi.

Sicer pa naj bodo klerikalci zagotovljeni, da ima baron Hein ravno toliko vpliva na naš list, kakor ljubljanski škof. Tudi blagi Winkler bi nas ne mogel prisiliti, da drugače postopamo, kakor je naše prepričevanje, da moramo postopati. Če mi ne čemo, je vse zastoj, naj bo deželni predsednik kdor hoče.

In mi ne čemo! Boj, ki ga nismo iskali, ki nam je bil usiljen, bomo ne-

ustrašeno nadaljevali, naj bo kdorkoli deželni predsednik, in klerikalci nam lahko verjamejo, da hranimo še vse drugo strelivo v svoji zalogi, kakor smo je rabili doslej. Prečitajte telegrame, ki so došli protestnemu shodu in vedeli bodete, kaj mislimo reči!

Škofova zavarovalnica.

O škofovi zavarovalnici nimamo samo mi slabega mnenja, ampak tudi drugi, in sicer tudi popolnoma neinteresirani krogi. Tako je znani dunajski strokovnjaški list »Assekuranz und Handelszeitung« priobčila zanimiv članek o škofovi zavarovalnici. Ta članek se glasi:

»Unio catholica« je sicer izginila s pozorišča, toda ž njo se še vedno ni izčrpalo popolnoma število efemernih zavarovalnih snovanj. V času, ko je avstrijsko ministrstvo notranjih zadev že spoznalo potrebo, da se mora nesrečnemu delovanju »Unio catholica« zastaviti pot, je omogočilo obstoj novemu, enakemu zavarovalnemu stvoru. Preveč smo uverjeni o lojalnosti nadzorovalnega urada, kakor da bi radi izrekli sodbo, levica ne ve, kar dela desnica; toda koncesijoniranje vzajemne zavarovalnice zoper požar in poškodbo cerkvenih zvonov v Ljubljani, v času, ko se je apeliralo na pomoč avstrijskih delniških zavarovalnih družb, da bi se brezhrupno doseglo saniranje razmer, je kazalo malo odkritosrčnosti napram privatnim zavarovalnicam.

Ravnokar se je razglasila v uradnem listu bilanca tega zavoda. Kar kaže ta bilanca, je verna slika prve bilance »Unio catholica« nesrečnega spomina. Zopet vidimo ilustrnega cerkvenega kneza na čelu majčkinega, kapitalsko slabotnega zavarovalnega društva, kateremu bi se bila mogla že ob zibelki peti mrtvaška pesem, in zopet se meče priljubljeni škofov blagoslov in priporočilo v pastirskem pismu kot agitacijska vaba med verno prebivalstvo.

Z ustanovnim fondom 100.000 K je stopil novi zavod v življenje, njegove re-

LISTEK.

Ponesrečen dovtip.

Francoski spisal J. Pompon.

Mladi baron Gaeton de Folgeot je spadal med one vrste veselih ljudij, ki imajo navado, olepšavati žalostno življenje s šalami in dobrimi mislimi. Vedno je razmišljal, kako bi se s kom pošalil. Saj naposled drugega posla tudi ni imel, ker je bil edini dedič svojega bogatega strica, grofa Courcellesa, kateri se je odločil, da ostavi svojo palačo in dva milijona vredno posestvo svojemu nečaku. Baron sam pa je tudi imel še toliko premoženja, da je lahko mirno čakal, dokler stric ne izdihne svoje duše.

Toda grofu se ni mudilo, iti na drugi svet že zato, ker se mu je zdelo življenje na zemlji precej lepo. Ves dan je lovil, jedel kakor dninar in pil kakor goba.

Edina ta okolnost je motila njegovo zadovoljstvo, da ga je nečak redkokdaj posečal. Starec bi bil želel, naj bi mladi baron prišel večkrat k njemu na obed ter se brigal za to, da se nauči, kako je opravljati veliko gospodarstvo.

Baronu Folgeotu pa se je že pristudilo to brezkončno čakanje na dedščino, tako da se je povsem razjezil na strica, ker je tako brezobziren in neče umreti. Naposled je tudi prenehal posečati starca. Navadno je bival v nekem malem mestu v obližju grofovega posestva, kjer se je po svoji volji zabaval.

Nekega dne je ravno razmišljal, kako ubije čas, ko dobi pismo od starega grofa, v katerem ga je stric prav pošteno ozmerjal, zakaj ga ne obiše.

— Glej vraga — je premišljal baron, — iti moram vendar le jutri k njemu, da slišim iznova njegove nasvete o racionalni ekonomiji ter da izvem, katere prednosti ima moderni način gnojenja. No, dotlej se moram še malo pozabavati.

Šel je v gostilno, večerjal je z izvrstnim tekotom, popil steklenico bordeauxa, pokadil fino havansko smodko in šel potem šetat na ulico. Bila je že povsem noč, a baron se je še vedno sprehajal po mestu. Čutil je potrebo, da se s kom pošali. Prišedši do hiše javnega notarja Flouberta, je dejal sam pri sebi:

— No, hvala Bogu, jo že imam!

Potrkal je na okno in začel klicati:

— Gospod Floubert! . . . Gospod Floubert!

Čez par minut se pojavi pri oknu glava starega notarja.

— Tu sem! Kaj želite tako pozno?

— Gospod notar — je spregovoril Gaeton, premenivši glas ter se zavil v svoj plašč. — Žal mi je, da vas moram ponoči vznemirjati; toda moram, bolnik že umira, zato hoče napisati še oporoko.

— Kdo je bolan?

Gaeton začne premišljati, kdo najbolj daleč stanuje.

— Grofica Keridek v Champroseyu. Podvizajte se, da ne umrje brez oporoke! Grofica Keridek umira! . . . Saj sem bil še predčerašnjim pri njej pri obedu; bila je živa in zdrava. Oh Bog, Bog! . . . Takoj, takoj!

— Prosim, da hitite; jaz pojdem tačas h kočijažu Caumontu, naročiti hočem kočijo in pokrivalo za noge, da vas ne bo zeblo, kajti do Champroseyja je najmanj dvajset kilometrov.

— Hvala lepa; takoj se oblečem.

— Prosim; kočijaž bo takoj tu.

Medtem, ko se je notar oblačil, je hitel baron h kočijažu, katerega je zbudil ter mu rekel, naj urno napreže in se pelje k notarju Floubertu, ki ga potrebuje, ker se mora peljati k neki oporoki.

— Dobro, gospod baron, — je odgovoril kočijaž — takoj naprežem.

— Hvala lepa, samo hitite, ker je stvar jako nujna.

Gaeton se je ves vesel oddaljil in je šel domov. Smejalo se je, premišljuje, kako se bo stari Floubert začudil, ko dojde v Champrosey in izve, da ni grofici nič.

— Še rajše bi videl grofico — je mislil pri sebi — ta bo šele iznenadena!

Prišedši domov, je legel dobro volje v posteljo.

Medtem se je javni notar oblekel. Šel je na ulico in našel pred vrati že kočijo. Ne izpregovorivši niti besede, je skočil vanjo. Še kočijažu ni rekel, kam naj ga pelje, ker je mislil, da mu je povedal to že naročitelj. Caumont pa je menil, ker je baron Folgeot naročil kočijo in dejal, da pojde javni notar sestavljat oporoko, — da je bolan stari grof Courcelles, baronov stric ter vozil, kolikor možno, hitro proti gradu starega grofa.

Stari Floubert je dremal v kočiji in se je šele prebudil, ko je stala kočija pred gradom. Jedva je stopil iz kočije, ko mu zakliče neki sluga ves začuden:

— Oh, gospod! Hvala Bogu! Ravno sem hotel iti po vas!

— Kaj — ali nisem v Champroseyu?

— Ne, ne, to je palača grofa Courcellesa. Gospoda grofa je zadela kap, pa vas pričakuje.

zerve znašajo 8000 K. Le eden edini slučaj nezgode, le ena vžigalna strela, in cela zavarovalna zgradba se poruši kakor kupček kart.

Društvo, ki se — kakor naslov pove — peča z zavarovanjem zoper požar in poškodbe zvonov, je vsprejelo pretečeno leto skupno 20800 K zavarovalnine, od tega pa je porabilo 14339 K za stroške in 2324 K za druge izdatke, dočim je porabilo 5074 K za škode. Vključ temu pa si je znal zavod, ki si je prilastil »ljudskega kredita« 15.300 K iz žepov največjih revežev, napraviti 2500 K čistega dobička. Ta je seveda enak ničli, ako se prav presodijo terjatve zastopnikov v znesku 2686 K.

Na Ogrskem so nekaj podobnega igrali. Dočim se je razpustilo več tucatov založnih društev, so se istočasno podelile novim takim eksistencam koncesije, prav tako, kakor se je storilo to pri nas glede zavarovalnih društev zoper požar in glede omenjenega ljubljanskega zavarovalnega zavoda.

Zavarovalni urad in njegovega voditelja ne moremo delati za predstoječi slučaj odgovornega, le obžalovati je, da grede oziri napram pisilem koncesij v kuti pri najvišji državni oblasti tako daleč, da niso mogle zabraniti novega napada na zaupljivost našega prebivalstva niti svarilni dokazi nadzorovalnega urada, niti pojavi pri propadu »Unio catholica«.

Mislimo, da je ta sodba strokovnjaškega lista, ki nima prav nobenega povoda, da bi bil škofovi zavarovalnici nasproten, zadostno svarilo za občinstvo. Seveda, komur sedaj ni svetovati, temu v uri nesreče tudi ne bo pomagati.

V Ljubljani, 10. julija.

Parlament in dež. zbori.

V parlamentarnih krogih se govori, da hoče vlada sklicati drž. zbor v času med 22. in 28. septembrom. Spočetka septembra pa bodo nekateri dež. zbori sklicani še na kratko zasedanje. Vlada hoče pred vsem poskusiti iznova, ali bi se ne moglo v češkem dež. zboru dognati sporazumljenje med Čehi in Nemci. Vlada hoče sama pozvati obe stranki, da iznova formulirata svoje narodne, zlasti jezikovne zahteve. Na podlagi obojestranskih izjav hoče vlada izdelati primerne predloge ali pa izdati administrativne odredbe. Drž. proračun za l. 1903, ki ga je ministrstvo že izdelalo, se zlasti v naučnem budgetu baje ozira na pogajanja, katera je imela vlada s strankami. Da bi se kranjski dež. zbor sklical v septembru iznova, o tem ni slišati doslej še ničesar. Imenujeta se le nižjeavstrijski in češki dež. zbor. »Hlas Národa« poroča pogovor Koerberja z nekim znanim politikom. Govorila sta o sedanjih težavah v pogajanjih z Ogrsko. Koerber je baje dejal: »Dela mi nagodba sedaj ne daje nobenega; pripravljen sem tako, da morem vsako uro sesti h konferenci — toda skrbi mi delajo ta vpra-

Gospod Floubert ni vedel, kaj naj reče. Prišedši v sobo, je našel starca polmrtvega. Še toliko moči je imel, da je rekel:

— Gospod javni notar . . . pišite hitro . . . hitro . . . Preklicujem svojo oporoko v korist svojega nečaka, barona Folgoeta . . . Ostavljam vse svoje premoženje bratranču moje pokojne soproge . . . poročniku Bardavénu.

Z drhtečo roko je podpisal grof novo oporoko. Stegnil se je še enkrat, potem pa je umrl.

Ko je naslednjega dne izvedel baron za smrt svojega strica, je hitel k javnemu notarju.

— Oh, dragi gospod baron — začel je smehljaje Floubert — vi v resnici nimate sreče. Da niste naročili včeraj kočije za grofico Keridek, ne prišel bi v pravem času k staremu grofu in bi bil umrl prej, preden bi vas bil mogel razdediniti . . . Glejte, kaj ste storili s svojo dobro šalo!

Mladi baron je pobledelel kakor bi mu kdo stisnil vrat, potem pa mu je postalo vroče kakor v parni kopeli . . .

Od tedaj se ne šali več — postal je melanholik.

Te dni pa ga je Bardavénu nastavil za »oskrbnika« svoje palače, t. j. preživlja ga iz usmiljenja . . .

šanja mnogo. Še več skrbi, da, celo bojazni pa mi delajo češke zadeve. Notranji češki uradni jezik hočejo vpeljati iznova prav oni, ki so zahtevali odpravo jezikovnih naredeb! — Da dela nagodbeno vprašanje tudi Ogrom že velike skrbi, dokazuje govor predsednika budimpeštanske trgovinske in obrtne komore, dvornega svetnika Lanczija, ki je z neko interpelacijo priznal, da se z obžalovanja vrednim zavlačevanjem nagodbenih pogajanj velika stagnacija trgovine in obrtne še veča ter se sovražnost avstrijskih krogov proti Ogrski le še množi! Madjarom torej že prede!

Nemec o Vsenemcih.

Prof. dr. Hans Delbrück se je v »Buda p. Tagbl.« o vsenemškem gibanju izrazil takole: Vse, kar je vsenemško, je treba zelo obžalovati. Največja krivica in največja napaka, ki jo more napraviti kaka stranka, je po zgodovinskih izkušnjah preziranje koristi države in njenih dejanj. V Avstriji je bila nesreča za Nemce, da so napravili to napako ter da se s svojim vladarjem niso razumeli. Vendar vzlic vsem napravljenim pogreškom še ne obupavam nad bodočnostjo Nemcev v Avstriji. Narod živi premasivno in končno bodo začeli tudi Nemci politično misliti. Če se pa čutijo neprestano zatirane, potem je možno reči le: Sami ste tega krivi! Večkrat se moram sramovati za avstrijske Nemce, da nimajo nikakega čuta, kako ubožno in beraško je njihovo mišljenje, ki kriči le po pomoči tujine. Ti politični klici za pomoč so neumni in bedasti. Pomagajo naj si Nemci na Ogrskem in v Avstriji sami, to misli pri nas (v Veliki Nemčiji) vsak pameten človek . . . Samo ob sebi se razume, da morajo Nemci povsod delati na to, da se njih narodnost ohrani, toda vsenemški način tega delovanja se mi zdi neumen in slab. — Prof. dr. Delbrück je pač s temi svojimi pametnimi nazori precej osamljen na Nemškem, saj je bil osamljen tudi s svojimi nazori proti preganjanju Poljakov!

Mir v Južni Afriki.

V Kapstadt in v Durbanu so z bojišč vračajoči se kolonijalni vojaki vprizorili velike izgrede. Angleška vojaška oblastva so morala izgrednike siloma krotiti. Mnogo vojakov je bilo obsojenih v zapor ter ostanejo v južnoafriških ječah. Divjaški angleški vojaki so pač mislili, da smejo postopati še nadalje kakor med Buri! Viscount Kitchener se vrne v London v soboto. Delajo se velike priprave. Princi kraljevske hiše ga sprejmo na postaji Paddington, odkoder se pelje Kitchener v kraljevski dvor St. James. Kitchener je pred svojim odhodom imel v Pretoriji pred zbranimi četami govor, v katerem je hvalil tudi pogum in vztrajnost Burov. Botha, Dewet, Delarey in bivši drž. tajnik Reitz dospo 8. avgusta v Utrecht, kjer posetijo Krügerja. Na Angleško ne pojdejo.

Najnovejše politične vesti.

Ubegli poljski vojaki. Zopet je pobešlo šest poljskih vojakov od nekega pruskega polka na Rusko. Od tam so vrnili vojaško obleko ter zraven pisali polkovnemu poveljniku, da si orožje obdržijo, ker ga bodo še rabili zoper Nemce. — Nemiri v Južni Ameriki. Mesto Barcelono oblegajo ustaši. Predsednik Castro je prišel z dvema križarkama vladnih čet ter naskočil vstaše v soboto. — Francoski senat je dovolil afriškemu potovalcu grofu Brazza 10.000 fr. letne rente. — Za odpravo ustave v Kaplandiji je prosilo pri angleškem kolonijaliskem ministru Chamberlainu izmed odnotnih 95 odposlancev 42. Chamberlain pa je prošnjo odbil. — Egiptski kedive je prišel včeraj iz Carigrada na Dunaj. — Veliki poljski shod se sklicuje v Poznanj, ter bo protestoval zoper celotno prusko politiko napram Poljakom. — Obisk v Rimu. V teku leta prideta v Rim tudi predsednik Loubet in grški princ Jurij. — Odškodnine na Kitajskem prizadetim avstro ogrskim podanikom je naša vlada že določila in likvidirala. Vdova padlega fregatnega kapitana Thomanna dobi 200.000 K., polovica se naloži za hčerko. Rosthorn dobi 100.000 K. Tudi sorodniki padlih mornarjev dobe primerno odškodnino. — 55 nemških vojnih ujetnikov je prevzel nemški konzul v Columbu ter jih

poslal v domovino. — Perzijski šah je prišel v Belgijo. — Albanski pretendent Juan d'Aladro Kastriota namerava kmalu prepotovati Balkan ter pride na Srbsko. Albanci pa mu prav nič kaj ne zaupajo.

Dopisi.

Iz Črešnice v Konjiškem okraju. (Župnik Ogrizek, volitve, šola in pridige.) Kadarkoli se kakšna volitev vrši, naj si bo v državni ali deželni zbor, ali v občino Bezovico, kamor tudi Črešnice spadajo, takrat ima visokochastiti in veleučeni gospod Franc Ogrizek neizrečeno veliko opravila. Ne vemo, ali bi ga pomilovali ali občudovali! Cele dneve presedi in noči prebedi ter brska liste in paragrafe in sestavlja in piše in piše, da je kaj, kajti on je pisar, učen, da mu ni daleč para. A ravno v tej meri je pa tudi zelo nepreviden, ker njegovi koncepti krožijo po okolici kakor tiči po zraku, in to dela ljudem mnogo zabave in smeja! Koliko je imel zadnjikrat pri volitvi v državni zbor opraviti, ne bodemo več popisovali. A ko je bila lansko pomlad v občinski zastop volitev, takrat pač župnik Ogrizek ni zadnje koče in babice pozabil, da bi mu ne bila dala pooblastila. Bil si je Ogrizek svoje zmage, tudi na prižnici, tako gotov, da je zvrnil že mnogo kozarcev na medvedovo kožo. Pa glejte no, če hoče prevzetna žaba volu enaka biti, se napihuje, dokler ne poči. Ravno ta nepotrebna pooblastila, nepravilno skovana, mali listeki, so bili krivi, da je bila volitev ovržena, sicer bi bil Ogrizek itak brez njih, še vedno pri večini glasov, ostal zmagovalc. Oj to bi bila glorijska, ojk tako veselje brez konca. Volitev se je torej letos 12. majnika ponovila. Kakor lani, zbral je tudi letos svojo četo, katero je že iz prižnice i. t. d. poučeval in navduševal za svojo stran. To je bilo lani prvokrat, sicer še nikoli, ker se še pred Ogrizkom noben župnik poprej ni v volitvene zadeve toliko mešal, ker ni bilo potreba, kakor tudi sedaj ne. V pojasnjenje naj bo povedano: Tukaj se ne gre niti za slovensko in nemško, niti za klerikalno in liberalno, ampak le za samostojno in za kimovsko stranko. Prva stranka pod županom gosp. Martinom Laubičem v Bezovici vé sama pri zdravi, naravni pameti potrebe razsoditi in določiti, a druga le prikimava, uboga, dovoli, se nikoli ne zoperstavi, karkoli »gospod« tam gori želi, ako ne, gre sreča in blagoslov iz hiše, vinograda in hleva. — In glejte, ta četa ali kompanija, se je zbrala pod vodstvom svojega župnika, Franca Ogrizka, kakor kakega generala, ter korakala v procesiji v Bezovico. Bezovičani so zastrmeli, ko so zagledali to krdelo od daleč, kakor bi prišli vojaki čez nje. Na potu celo uro hoje je četa na povelje svojega gospoda: stojte! večkrat obstala, ter uke in pravila sprejemala. In ko so tako poučeni v Bezovico dospeli, se njihov vodja pred župana postavi ter ga takole pozdravi: »Danes se bodemo dali«. In res, Bezovičanov je bilo kaj malo, ker se niso kaj takega nadjali, zato so propali; le tista prešmentana, nepotrebna, nerodna, nepostavna pooblastila, kakor že zgoraj rečeno, so jih pozneje popolnoma rešila. Uh, to je bil usodepolni udarec za g. jurista in komisarja Ogrizka, kakršnega se je pri lanski volitvi bil kazal! — A letos pa se je g. poveljnik v popisani procesiji že bolj srdit Bezovici približal, ker so se lani podstopili zoper njegovo povelje volitev ovreči, ter v sredini svoje kompanije stoječ Bezovičanom grehe očital, kakor bi hotel reči: Četudi ste lani to storili, pa letos bomo stalni zmagovalci, tega smo si svesti itd., tembolj ker je še malo Bezovičanov videti bilo. A kaj se je zgodilo; dočim se je letos zaupanje Črešničanov do svojega gospoda župnika precej ohladilo ter procesija zdatno skrčila, so Bezovičani nasprotno pozneje v mnogem številu prihitali in zmaga je bila na njihovi strani! — To je bilo za trudapolnega Ogrizka prebriska usoda, ker je toliko s peresom mahal, si žile napenjal, noči prikrajšal, spanje žrtvoval, da mu ni jesti dišalo itd. in vendar je bilo vse izgubljeno, zabadavo, ves up je splaval po vodi. Pa Ogrizek je Ogrizek, ta je učen, jih ima za ušesi, on

si ve pomagati ter stvar prav ukreniti. Rekuriral je zoper volitev, ker se mu nekateri reči niso v redu dozdevale. No, bodemo videli! Sedaj pa nekaj skoro neverjetnega, a vendar resničnega. Gospod župnik in katehet Ogrizek je v imenu krajnega šolskega sveta prošnjo sestavil in poslal na ministrstvo, naj bi se na enorazredni šoli v Črešnicah šiba vpeljala. Koliko začudenja, gotovo tudi smeja je to v vseh višjih šolskih oblastih povzročilo, si vsakdo lahko misli. On ima itak samo štiri ure na teden v šoli krščanski nauk poučevati. Razun tega pa še veliko svojih ur izpusti, kakor hitro mu ni kaj po volji, pa štrajka po več dni, da ga ni v šolo, zadnjikrat pa celih šest tednov razen dveh dni, od 10. aprila pa do konca majnika. Njegove pridige so mnogokrat nezapodljivo učene. Tako je med drugim razlagal v starem letu v nedeljo pred Božičem, da potresi postanejo edino zaradi pregrešnega življenja ljudi, enako mestoma Sodomi in Gomori. Ako bi ljudje bolj brumno živeli, zapovedi bolj spolnivali, mašnike bolj častili, bi nikdar potresov ne bilo, ki so huda kazena božja in strašanska nesreča za prebivalce. V nedeljo po Božiču pa zopet, da so mogočne celjske grofe, ki so kmete po okolici ropali in jih stiskali, le pobožni menihi z molitvijo, rožnim vencem, postom itd. pomagali in jim konec napravili, ter tako kmete hude nesreče rešili. Žal pa, da so tudi ti samostani nehali biti, kajti oni so bili prava sreča in blagor kmetom sosedom. Ker je še takrat dosta več praznikov bilo nego sedaj, da je premalo časa ostajalo in domačini niso zamogli vse sami opraviti, zato so ti menihi veliko ptujih ljudi potrebovali za obdelovanje daleč segajoče svoje zemlje. Kmetje so tam dobivali mnogo dela za dobro plačilo, vživali so tam dobro meseno hrano, ki je doma niso imeli, in dobili so vsega, karkoli so potrebovali. Seveda sta tudi sreča in blagoslov od tamkaj izhajala itd.

Premnogo takšnega gradiva bi še imeli popisati, a naj bo zadosti, in mislimo, da bo g. Ogrizku všeč, da se njegova izvanredna učenost razširi in se z učenjaki seznanji. Ako bi mu pa to kakor, tudi s kraja rečeno, le ne bilo po volji, in bi vtegnil ropotati, obračati in tajiti, slobodno mu, a potem razjasnimo vse, kar se je od njegovega prihoda pa do sedaj izvanrednega na prižnici govorilo in v »Gospodarju« od njega razglaševalo; ti časniki so dobro shranjeni!

Iz Kamnika. Ni dolgo tega, kar smo čitali dopis iz Jesenic, v katerem je bilo povedano, kako se je jeseniški župnik obnašal pri pogrebu nekega gasilca. Mesto, da se ta župnik Sinkovec briga za trakove, ki so na venčih položenih na krsto kakega umrlega, naj se raje briga za svojega Blaža. Tega naj pouči, kaj se sme delati in kaj ne. Potreben je Blaž takega pouka, saj je sam pripoznal, kakšne nepravnosti so vzrok, da farni mežnar časih ni mogel o pravem času dan zvoniti.

Izpred sodišča.

Gospod deželnosodni nadsvetnik Andolšek je predsedoval včeraj tudi sledečim obravnavam deželne sodnije.

1. **Ob Savi.** Toženi so fantini J. Lučigaj, Jože Cedilnik, Nace Zajc, Jernej Kos in Matevž Tost. Minulega meseca enkrat pozno ponoči so sedeli in pili, v neki krčmi. Prišla sta tudi brata Miha in France Ložar, oženjena moža iz Zaloga. Vpila sta baje v krčmi, češ, »naša kri se nič ne boji«. No, ko sta šla domu, pričinja iz nekega gozdčiča nakrat kamenje leteti in predno sta si kaj hudega mislila, sta bila že tepena. Posebno Jože jo je dobil po prstih. Obsojen je bil le Nace Zajc na 3 mesece ječe, vsem drugim pa se ni dalo ničesar dokazati.

2. **Z bičem.** 25. maja je vozil France Kadunc, posestnik iz Hudopolice, »bale« po cesti med Šmarjem in Hudopolico. Pri neki krčmi se je ustavil in skregal z domačimi fantini. In nakrat udari Kadunc s obrnenim »gajžlovnikom« delavca Franceta Goršiča po obrazu. Razbil mu je nosnico in povzročil do kosti segajočo zmečkanino. Sedel bode zato 3 mesece v ječi, se postil vsakih 14 dni in plačal 60 K za zamudo, 10 K pa za bolečine.

3. **Goljuf.** Aleksander Vrtnik, l. 1874. rojeni komptoarist, sedi na obtožni klopi. Fant je že kaznovan grozno velikokrat. Radi goljufije in tatvine je že

sedel 5 dni, plačal 30 K globe, sedel zopet 1 teden, še 1 teden, še 1 teden, 1 mesec, 4 dni, 6 mesecev, 14 dni in 3 mesece. Torej je že precej znan z žabjekom. Preddrugeč pa ni še svojih nazorov. Koncem maja je namreč Ani Gostinčar ukradel 7 K gotovine, zlat prstan ter nekaj mila. Junija meseca pa je ukradel šivilji Mariji Haifel zlat prstan, Karolini Valašek pa zlato broško. Poleg tega je zadnje tudi za 1 K ogoljufal. Od 7. junija je že v luknji, zdaj pa bode sedel zopet 8 mesecev v težki ječi in se na 14 dni postil.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. julija.

— **Kmetijska družba kranjska** imela je danes dopoldne v veliki dvorani »Mestnega doma« svoj letošnji občni zbor, katerega se je udeležilo okolo 200 članov iz raznih krajev dežele. Pridržujoč si obširnejše poročilo o vpešnem družbenem delovanju za jutrišnje številko, omenjamo danes samo izid dopolnilnih volitev za glavni odbor. Podpredsednikom družbe je bil vnovič izvoljen g. Fran Povše, za odbornike pa gg.: grof Anton Barbo, baron Leopold Lichtenberg, višji živinozdravnik Alojzij Pavlin in nadinženjer Fran Pavlin. Izmed sprejetih predlogov omenjamo zlasti onega Vipavske podružnice, naj kmetijska družba deluje na to, da se za vsako vinorodno okrožje pod vodstvom strokovnjakov in pod nadzorstvom dežele in države ustanove vinarske zadruge, v Ljubljani pa naj se oživotvori centralna vinarska zadruga. Predlog je bil soglasno sprejet.

— **Klerikalen humbug.** Ako hočemo prav spoznati, kako velikansko sleparijo uganjajo klerikalci s splošno volilno pravico na Kranjskem, moramo pogledati na Štajersko. Pri nas vpijejo klerikalci, da ne bodo prej pustili dež. zbora zborovati, doler se ne uvede splošna in jednaka volilna pravica. Ako ostanejo pri tem, potem sploh ne bo več deželnega zbora, kajti na Štajerskem se je pokazalo, da vlada na noben način ne privoli v tako premembo. Štajerski dež. zbor je že lani sklenil premembo volilnega reda in sicer v tem smislu, da naj se ustanovi nova kurija, v kateri bodo imeli volilno pravico vsi tisti, ki je nimajo že v kaki drugi kuriji. Cesar tega zakona ni sankcioniral. V letošnjem zasedanju je prišla zopet na vrsto volilna reforma. V večerajšnji seji ustavnega odseka dež. zbora je namestnik grof Clary v imenu ministrstva izjavil, da predloži vlada samo tako volilno reformo cesarju v potrjenje, ki se drži okvira in načel državnozbornskega volilnega reda, druge pa nobene. To se pravi: Vlada neče nič slišati glede dež. zborov ne o splošni in jednaki volilni pravici, ne sploh o kakem drugačnem razširjenju volilne pravice, ki ne soglašajo z volilnim redom za državni zbor. Cesar odobri le tako premembo volilnega reda, s katero se sestavi za dež. zbor nova kurija kakor je peta kurija za državni zbor, v kateri imajo vsi volilno pravico, tudi tisti, ki jo imajo že v kaki drugi kuriji. Tu imamo pač najjasnejši dokaz, kak humbug uganjajo naši klerikalci s splošno in jednako volilno pravico. Po tej načelni izjavi vlade v dež. zboru štajerskem je očitno, da bi cesar ne odobril splošne in jednake volilne pravice, tudi če bi jo kranjski dež. zbor desetkrat sklenil. Sicer pa je gotovo, da je dež. zbor ne bo sklenil, dokler bodo imeli Nemci v veleposestvu večino. Ko je dež. zbor sklepal pred nekaj leti o predlogu dr. Majarona glede razširjenja volilne pravice, je baron Schweffel v imenu svoje stranke izjavil, da ta stranka ne privoli v nobeno razširjenje več. In dokler bo ta stranka v dež. zboru, se bo tega tudi držala, ker sama sebe ne bo v grob devala. Veleposestniki imajo moč, da lahko preprečijo vsako sklepanje o tej zadevi. Veleposestnikom je treba le iz dvorane iti, še besede jim ni treba ziniti, in dež. zbor po določbi dež. reda sploh ne sme o volilni reformi več razpravljati. O tem pa je lahko vsakdo prepričan, da bodo to svojo moč

tudi izkoristili, saj se zavedajo, da bi bilo vsako razširjenje volilne pravice začetek njihovega konca. Iz tega razvidi pač vsakdo, kako ordinaren je švindal, ki ga uganjajo klerikalci s splošno in jednako volilno pravico.

— **Šusteršič toži!** Šusteršič je sedaj že popolnoma podoben kmetu, ki je vsled slabega gospodarstva prišel blizu propada. Tak kmet se vedno tožari in pravda, misleč, da se tako reši pretečega bankerota. Tako tudi Šusteršič. Mož toži vse in vsakega, kdor o njem kaj piše — samo »Slovenskega Naroda« se ne upa tožiti — ker misli, da s tožbami in obligatnim odstopanjem od tožb prepreči svoj politični bankerot. Zdaj toži kar tri dunajske liste: »Neue Freie Presse«, »Reichswehr« in »Slavische Correspondenz«, slednje zaradi rekapitulacije govorov na protestnem shodu! Govornikov samih Šusteršič ne bo tožil! Sicer pa smo prepričani, da odstopi Šusteršič tudi od teh tožb pravočasno, kakor je doslej še vedno odstopil, ker se ničesar tako ne boji, kakor sodne obravnave.

— **V „Katoliškem domu“** je bil v soboto shod železničarjev, katerega se je udeležil tudi dr. Šusteršič. Na tem shodu so uslužbenci južne železnice svoje predpostavljence na nečuden način grdili in zasramovali. Posebno se je odlikoval škofov netjak, železniški uslužbenec Jeglič. Napadali so ti ljudje železniško ravnateljstvo in napadali tudi blagega inšpektorja in postajenačelnika g. Guttmana. Res, v čudnih časih živimo. Služabniki se zberó na javnem shodu, da zmerjajo in sramotijo tiste, ki jim dajejo zaslužek. Naravnost škandalozno pa je, da so ti ljudje napadali celo g. inšpektorja Guttmana, ki je pravi oče železniških uslužbencev. G. inšpektor Guttman ima silno težavno in odgovornost polno mesto. To je proketo resna stvar, voditi tako veliko podjetje, kjer gre vse na minuto, kjer treba največje točnosti in zanesljivosti, sicer je na stotine ljudi v smrtni nevarnosti in lahko nastane ogromna škoda. Ves ta aparat in vse te številne uslužbence v redu držati, za to treba železnih živcev, silne energije in neizmerno veliko samozatajevanja. G. inšpektorju Guttmanu se mora priznati, da je svoje težko mesto izpolnjeval na vsestransko zadovoljnost, tako da celo iz občinstva ni bilo pritožb in občinstvo je vedno sitno in malenkostno kar se da. In tega moža, o katerem so tudi klerikalci priznavali, da svojo službo uzorno izpolnjuje, so nekateri uslužbenci na shodu v »Katoliškem domu« nečuvno napadali in dr. Šusteršič, ki včasih gosp. Guttmana ni mogel prehoviti, je molčal in ravnodušno poslušal krivične obdolžitve. To ima g. Guttman v zahvalo, da je klerikalcem izkazal toliko prijaznosti in uslug. Zameril se je klerikalcem, ker pri sprejemanju uslužbencev ni vedno ozir jemal na duhovniška priporočila. Klerikalci so mu usiljevali vse mogoče, tudi najnesposobnejše in najslaboglasnejše ljudi, kar preplavljali so ga s priporočili raznih ljudi, a ker je gosp. inšpektor Guttman, v svesti si svoje dolžnosti in odgovornosti, v prvi vrsti gledal na sposobnost in na spričevala, je prišel pri klerikalcih v nemilost in zadnje soboto so njega in celo ravnateljstvo na padli. No, vseh je drugačen, kakor so klerikalci mislili. Takih razmer bi nobeno podjetje ne trpelo in tudi južna železnica jih ne trpi. Dotični uslužbenci, ki so se shoda udeležili, so že slišali, kar jim je šlo, škofov netjak je bil takoj iz službe spoden in izdal so se tudi potrebni ukazi, da preneha na železnici med službo takoj vsaka agitacija. Gostinčar ne bo več kolovratil po železnici. Te odredbe so popolnoma umestne. Povsod mora vladati neki red in neka disciplina, tako daleč pa vendar tudi še nismo, da bi uslužbenci, mesto, da bi se v slučaju pritožb službenim potom obrnili do svojih višjih, na političnih shodih psovali svoje predpostavljence in še po krivici, kakor se je zgodilo v tem slučaju.

— **Brejčev shod v Naklem.** Piše se nam z Gorenjskega: Ko smo dobili »Slovenca« od ponedeljka v roko in čitali notico o Brejčevem shodu v Naklem, smo strmeli. Prav res, strmeli smo! Dali smo tisto notico brati različnim nakelskim

kmetom, ki so se shoda udeležili in tudi ti so strmeli. Kako tudi ne! »Slovenec« pravi, da je bilo na shodu nad 800 volilcev, v resnici pa je bilo vseh udeležnikov kakih 200 in nič več, a med udeležniki je bilo polno fantičev v starosti 15—17 let. »Slovenec« se je torej samo za 600 mož — uštel. Ali se je pa morda zlagal? Sicer pa je v Naklem soglasna sodba, da nobeden ne ve, kaj je hotel Brejček povedati. Za dr. Brejca pa je najbolj značilno, da je popolnoma zamolčal, kako ulogo je sam igral v deželnem zboru, kako je hobnal, ragljal in trobental. Shod je bil brezpomemben. O kakem navdušenju še govora ni, ker Nakelčani sploh ne vedo, za kaj se gre in se v svoji indolentnosti in omejenosti tudi za nič ne zanimajo, kar se njih direktno ne tiče.

— **„Gospodarska zveza“** je torej vendar dobila od vlade podporo, in sicer 10.000 kron za preteklo leto in 5000 kron za tekoče leto. O tem se bo še govorilo, ne le v našem listu, nego tudi v državnem zboru. Subvencioniranje Šusteršičeve zveze je naravnost škandal.

— **„Glasbene Matice“** redni občni zbor bode v soboto, dne 12. t. m. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih, na kar p. n. društvenike še jedenkrat opozarjamo. Društveni računi leže v smislu § 7, odstavka 4 društvenih pravil od danes nadalje v vodstveni sobi na vpogled.

— **Iz zadnje seje c. kr. mestnega šol. sveta.** C. kr. okr. šol. nadzornik A. Maier je poročal o nadzorovanju vnanje šole pri Uršulinkah, zasebne 7 razrednice v Lichtenthurničnem zavodu in mestne slovenske dekliške osemrazrednice. Sklenilo se je, da se radi prenapoljenosti vseh ljubljanskih mestnih ljudskih šol od prih. šolskega leta nadalje ne bodo več sprejemali nanovo učenci in učenke, ki stanujejo izven Ljubljane. II. mestna deška ljudska šola se polagoma razširi v osemrazredno ljudsko šolo. VI. razred se otvori na tej šoli takoj s pričetkom šol. leta 1902/3.

— **Zrelostna preiskunja na c. kr. ženskem učiteljišču** je bila od 3. do 9. t. m. pod predsedstvom gosp. deželnega šolskega nadzornika Fr. Hubada. Delalo jo je 38 javnih gojenk in 2 zunanji kandidatini. Prebile so izkušnjo z odliko 3 gojenke (Razinger Marija iz Ljubljane, Schulz Ana iz Ljubljane in Vencajz Vera s Krškega); dobro jo je naredilo 34 gojenk, med temi 1 kandidatinja za šole s samo slovenskim in 1 kandidatinja za šole s samo nemškim učnim jezikom; 1 gojenka je med izkušnjo odstopila in 2 bosta morali po počitnicah izkušnjo iz po enega predmeta ponoviti.

— **Ustanovni zbor „Sokola“ v Šiški** bo v nedeljo (13. julija) v čitalnici.

— **Gostovanje slov. drame v Kranju** se vrši v nedeljo, 13. t. m. ob 8¹/₂ uri zvečer v prostorih bralnega društva. Uprizorijo se tri jednodejanke in sicer: »Na kosilu bom pri svoji materi«, »Kdor se poslednji smeje« in »Srečno novo leto«, vse tri veseloigre. Ker slov. drama gotovo zasluži naših simpatij in podpore, upamo, da vedno zavedni Kranj tudi to pot stori svojo dolžnost in ne bo zaostal, te mile goste kar najmnogobrojnejše posetiti — kajti izredni užitek nam obeta repertoar in sodelujoče osobe samo na sebi. Vabila se ne razpošiljajo; vstop je dovoljen vsakomur. Gostje dobro došli.

— **Tragičen slučaj.** V Kranju je umrla danes po kratki, a zelo mučni bolezi gospica Josipina Puhar. Zaročena je bila s svojim bratrancom, sinom znane veletržca Franja Omerse v Kranju in že vse trikrat oklicana. Včeraj bi se imela vršiti že poroka. Do tega pa ni moglo priti, ker je mlada nevesta, ki je bila vedno cvetočega zdravja, ravno teden pred nameravano poroko nenadoma zbolela za smrt ter namesto kot srečna nevesta k oltarju morala prerano v hladni grob.

— **Več stoletna tisa.** Z ozirom na večerajšnje našo notico se nam poroča, da je tako drevo, gotovo tudi več sto let staro, v vasi Zg. Lipnica v Radovljiškem okraju v neposrednji bližini razvaline Wallenburške.

— **Usodna nemškutarška naselbina** je pač trg Sv. Lenart v Slovgoricah, ki je žalostno proslul zaradi ve-

likanskega poverjenja župana Mravlagā. Sedaj pa je tudi njegov naslednik »Nemec« Sedminke odložil župansko čast. Seveda se vzrok taji, nemški listi le trdijo, da so mu bili slovenski smrtni sovražniki na poti.

— **Najnovejša stavka v Trstu** bo gostilniških in kavarniških pomočnikov, ki zahtevajo zvišanje mezde, a ob enem hočejo biti oproščeni dolžnosti, znažiti prostore ter kupovati žvepljenke in časopise.

— **Zaprlji so v Išču** nekega Hansa Viktorja Schunko iz Ljubljane, katerega je že dalje časa zasledovalo graško nad sodišče zaradi goljufij.

— **Posredovalno delovanje mestne posredovalnice za delo in službe v mescu juniju t. l.** V primeri s prejšnjim mescem je došlo o juniju skoraj povsem jednako število oglasil, tako delojemalcev kakor delodajalcev, vendar je bilo nekoliko manj v službo sprejetih. V primeri z lanskim letom jednakega mesca je došlo letos splošno nekoliko več oglasil. Pri moškem delu je bilo podanih največ ponudeb prometnim, gostilniškim in trgovskim uslužbenecem, poleg teh je bilo delo ponudeno in so bili nekateri delavci sprejeti za vrtnarje, ključarje, mizarje in peke. Pri ženskem delu je bilo največ posredovanja s hišnimi in gostilniškimi posli, oddanih je bilo tudi nekoliko služeb prodajalk in poslov za kmetško delo. Od vajencev je bilo mogoče oddati le jednega za kavarno, v ostalem istih vedno primanjkuje. Posredovanje stanovanj je bilo v tem mescu nekoliko živahnejše, ter je bilo oddanih nekoliko mesečnih sob in letnih stanovanj. Dasi se posredovalnica peča tudi s posredovanjem letoviščnih stanovanj ter je istih v mestu in na deželi dokaj v predznambi, vendar dohajajo le redka vprašanja za istimi. V splošnem dohaja v tem času jako mnogo unajmih naročil, a je iste le deloma mogoče rešiti, ker posli neradi iz Ljubljane odhajajo. — Službe dobe: 1 železostrugar, 1 pek, 2 voznika piva, 1 mizar, 2 gostilniška hlapca, 3 dobre gostilniške kuharice, 1 galanterijska prodajalka, 2 specerijski prodajalki, 1 šivilja, 4 natakarice in drugi posli. Službe iščejo: 2 trgovska pomočnika, 1 steno graf, 2 pisarja, 1 grajščinski upravitelj, 1 vrtnar, 1 skladiščnik, 3 hišniki. Stanovanja: Oddati je nekoliko mesečnih sob, dijaških in 2 stanovanj s 1 sobo ter jedno s 3 sobami. Letovišča stanovanja v mestu in na deželi. V najem se iščejo stanovanja z 2 in 4 sobami.

— **Glas iz občinstva.** Piše se nam: Vstrezaje mnogim pritožbam, je magistrat dal Kolezijo vendar nekoliko urediti. To se pravi: Kar je bilo najbolj potrebno, to se seveda ni storilo, pač pa se je storilo to, na kar bi bilo občinstvo če treba, tudi še celo leto počakalo. Magistrat je dal namreč kabine preslikati, ni pa dal popraviti tal, iz katerih štrli polno zarjavelih žeblicev, tako da so kopalci res v nevarnosti, posebno neprevodna mladina. Kolezija je jedino kopalnišče v Ljubljani, pa v takem stanju, kakor v kaki vasi — toda, pardon, tako ne, saj so kabine preslikane.

— **Vola sta se splašila** danes zjutraj na Gruberjevem mostu posestnici Marjani Rečarjevi iz Orl. Peljala sta prazen voz čez most, pred njima je šla kompanija brambovcov. Za vozom je prijezdil v diru neki častnik na konju, katerega sta se vola ustrašila in zdirljala. Žena ju ni mogla obdržati. Potegnila sta jo za seboj, da je padla pred voz in je bila povozena. Vola sta dirjala z vozom za vojaki, kateri so bežali na vse strani. Prostak Karol Kapl, ki se je vozil na kolesu, se ni pravočasno izognil in vola sta ga podrla na tla, da je šel voz čez njega in čez bicikel, katerega je zdrobilo. Kapel je dobil rane na rokah in nogah in so ga prepepljali v vojašnico. Tudi Marjana Rečarjeva je precej poškodovana. Vola so ljudje na cesti ustavili.

— **Dva stara šnopsarja.** 80letni Filip Saveli in 72letni Josip Mišič sta se včeraj dopoldne sprla in stepla v Supanovi prodajalnici. Najpopred je udaril Saveli Mišiča s palico po glavi, in ko je nato šel iz prodajalnice, je prišel Mišič za njim in je na cesti začel s palico udrihati po njem. Policaj ju je moral razmiriti.

— **Na električni cestni železnici** bi se bila večeraj zvečer okoli pol 8. ure na istem prostoru na Karlovski cesti, kjer je ponesrečil arhitekt Oton Heinz, spet skoraj pripetila večja nesreča. Iz veže pri mestni ubožnici je priletela Ciglarjeva deklica na železnični tir ravno, ko je privozil električni voz. Voznik Leopold Jeglič, isti, ki je povozil Heinza, je voz še pravočasno ustavil, to pa le, ker je vozil počasi in ne v navadnem diru, v katerem vozi po Karlovski cesti.

— **Ubila se je danes** zjutraj pri stavbi Zupančičeve hiše v Sodnijskih ulicah 42 let stara omožena delavka Marija Korenčan, roj. Oglajnar, stanujoča na Karolinski zemlji št. 14. Nosila je strešno opeko po odru pod streho in po lastni krivdi padla skozi neko odprtino pri dimniku 15 m globoko v klet. Razbila si je lobanjo in je bila takoj mrtva. Zapustila je tri nepreskrbljene otroke. Njen mož se nahaja v Ameriki.

— **Metal bi se bil rad** večeraj popoldne hišni oskrbnik Ivan Klanšek z natarjem Antonom Valentijem v gostilni »pri raku« na Trnovskem nasipu št. 5. Ta ni bil pri volji, a ko ga je Klanšek prijel, zgrabil ga je in vrgel na tla, da si je nogo poškodoval in je hotel imeti rešilni voz, pa so ga popred spravili na noge.

— **Huda žena** je delavka Jožefa Storovnik, stanujoča v Metelkovih ulicah št. 27. Nad svojim možem se vedno krega in upije in danes zjutraj, ko se ji je nekaj uprl, sunila ga je še z nožem v desno ramo in ga ranila.

— **Truplo otroka.** Danes zjutraj so našli ob bregu Ljubljanice pri šentjankovskem mostu 3 mesece star foetus. Položen je bil danes ponoči na breg.

* **Najnovejše novice.** Nezgoda na železnici. Blizu Frankfurta je trčil ekspresni vlak ob tovornega. Strojvodja je mrtev, kurjač smrtno ranjen. — Ruski veliki knez Mihael, ki je obhajal nedavno 50letnico, odkar je imetnik 26. pešpolka (v Ostrogonu na Ogrskem), je položil pri tej priliki ustanovo 20.000 K, kojih obrestih dobe polovico častniki, polovico pa podčastniki polka. — Odklonjen perzijski red. — Izdajatelj »Karlsbader Zeitung«, Sonnenheim, je odklonil od perzijskega šaha poklonjeni mu »solnčni red«. — Po šestih letih prijet. V Garosnici na Hrvaškem so zaprli nekega Lagorca, ki je pred šestimi leti umoril gostilničarja Adlerja, njegovo ženo in tri otroke. — 200letnico je obhajal večeraj 51. pešpolk v Kološvaru. — Boj med graničarji in tihotapci. Na ruski meji pri Mihajlovicah so zasačili stražniki tihotapce s svilo. Vnel se je boj. Padlo je nad 100 strelcev. Trije tihotapci so mrtvi, pet je smrtno in mnogo lahko ranjenih. — Čoln se je prekucnil na reki Sprevi, v katerem je sedelo pet moških in tri ženske. Ženske so utonile, moški pa so se rešili. — Vročina v Lombardiji je dosegla nad 40 stopinj C. v senci. Mnogo ljudij je že umrlo za solnčarico. — Spopad med klerikalci in socialisti pri volitvah v Orte v Italiji je bil tako silovit, da je prišlo vojaštvo ter moralo streljati. Dve osebi sta mrtvi.

* **Gnila občina** je szatmarska na Ogrskem. V tej občini se vrši 178 disciplinarnih preiskav radi službenih nerednostij. V preiskavi so podžupan, razni občinski svetovalci in uradniki, notar, zdravnik, sodnik, razni pisarji i. dr. Nekateri preiskave se vršče že 12 let, druge po 6, 4, 3, 2 ali 1 leto. 159 uradnikov in javnih funkcionarjev je toženih radi lehkomiselnosti, nerednosti in zlorabe pri manipulaciji z denarjem. 27 uradnikov je bilo že odpuščenih. To je občina!

* **Dobrosrčen inserat.** »Zeitung für den Odenbruch« je prinesla nedavno sledeči inserat: »Onega gospoda, ki mi je pretečeni petek odnesel več polnih brent, opozarjam, da oni »Mixturem compo-situm« ni bil mesni ekstrakt, temu učim za muhe. Po zavzivanju se priporoča gašeno apno, da se preprečijo komplikacije. Gustav Sasse.«

* **Lov za rodbino Humbert.** Sleparske rodbine Hšmbertove francoska policija ne more najti. Sedaj mislijo v Parizu, da Humbertovi Francije sploh niso zapustili, nego so celo v Parizu samem. Zato se je vršilo že več hišnih preiskav. Celotno pri dveh sodnikih so iztikali za sleparji. Baje so našli sledove, da so bili nekaj časa sleparji skriti v nekem samostanu.

* **Najaktuvalnejše drame.** Da je že več nego deset dram, katerih vsebina je afera gospe Humbert, je znano. Sedaj pa so sporočili trije povsem neznani francoski pisatelji, da dovrše v kratkem sledeče drame: »Volite v državni zbor«, komedija v treh dejanjih. »Katastrofa zrakoplova »Paxa««, tragedija v petih dejanjih in osmih slikah.

»Eduard VII. ali apoteoza in padec«; to dramo menuje skromni pisatelj »shakespeare-sko tragedijo«.

* **Na ženitovanjskem potovanju zaprt.** Na Dunaju so zaprli te dni provizoričnega oficijala olomuške trgovinske in obrtne zbornice, Roberta H., ki se je nedavno oženil z dekletom iz dobre hiše in je bil sedaj na ženitovanjskem potovanju. Oroplal je blagajno nemškega telovadnega društva, v kateri je bilo nad 700 K, ter je hotel s pomočjo ponarejenih menic pridobiti si denar. Mlada žena se je odpeljala takoj domov k starišem in se hoče po tridnevem zakonu ločiti od svojega moža.

* **Španskega granda sreča in konec.** Pred mnogimi leti, ko je sedela na španskem prestolu vedno zaljubljena kraljica Izabella, je v kraljevski gardi služil mlad poročnik Gozalvez. Nekega večera, ko je bil v kraljevski palači na straži, je videl, da se je vtihotapila v palačo ženska, ki je svoje lice skrbno skrivala in hotela smukniti v sobane kraljice Izabele. Gozalvez je skočil za njo, jo prijel in ji strgal pajčolan z lica. Pred njim je stala kraljica sama. Kaj se je še godilo tistega večera, se ne ve. Od tedaj pa poročniku Gozalvezu ni bilo treba več stati na straži. Postal je ljubimec kraljice Izabele, ki ga je napravila za granda in dvornega maršala. Tedaj je bil Gozalvez na vrhuncu sreče. Pretekla so zopet leta. Kraljica Izabella, ki je vedno živela jako razuzdano — pa je vendar dobila od papeža zlato »rožo kreposti« — je bila pregnana iz Španske in na prestol je sedel oče sedanjega kralja, Alfonz XII. Kralj Alfonz je bil sin pregnane Izabele, materin nekdani ljubimec Gozalvez pa je bil njegov dvorni maršal. Gozalvez je šel v svoji udanosti do kralja tako daleč, da je bil posredovalec mej kraljem in raznimi njegovimi ljubinkami. Kralj Alfonz je bil tudi potem, ko se je poročil z avstrijsko nadvojvodinjo Marijo Kristino, zelo dovteten za žensko lepoto. Jedna zadnjih njegovih ljubink je bila neka odlična italijanska operna pevka. Kraljica Marija Kristina je sicer dosegla, da je vlada prepovedala gledališkemu ravnatelju to pevko angažirati, a to je ravno tako malo pomagalo, kakor ukaz policije, da mora pevka Špansko zapustiti. Pevka je ostala in se naselila v nekem paviljonu kraljevskega parku. Nekega dne je Gozalvez v predsobi tega paviljona stal na straži, ko vstopi — kraljica, ki je izvedela za skrivnosti tega paviljona. Gozalvez je z glasnim klicem opozoril kraljico in pevko na pretečo nevarnost in kraljico s silo zadržal, da ni mogla v sobo. Kraljica je v svoji jezi vrgla Gozalvezu denarnico v obraz, a ko se mu je iztrgala iz rok, je bilo že prepozno. Kralj in njegova ljubinka sta bila pri oknu ušla. Čez nekaj tednov sta se kralj in kraljica zopet pobotala. Kralj je vnovič prisegel zvestobo, katere prisega pa ni držal, ter obljubil žrtvovati Gozalveza, katero obljubo je pa izpolnil. Gozalvez je bil odstavljen. Šel je v Južno Ameriko in se vrnil kot popoln revež. Te dni so začeli madridski listi zbirati milodare zanj. Nekdanji vsegomo-gočni ljubimec kraljice Izabele, španski grand, marki in general, umira namreč lakote, kakor pes za plotom!

Društva.

— **Železniško pevsko društvo »Krilato kolo« v Spodnji Šiški** priredi v nedeljo, 13. julija 1902 v restavracijskem vrtu g. Čončka pod Rožnikom vrtno veselico, pri kateri bo svirala godba pešpolka št. 27 kralj Belgijcev. Pevovodja društvenih zborovodja gospod J. Skorpič. Začetek ob 1/2 5. uri popoldne. Vstopnina 40 vin.

Književnost.

— **Ivan Cankar: Erotika.** Nova izdaja. V Ljubljani 1902. Založil Lavoslav Schwentner. 103 strani. Cena 2 K, po pošti 2 K 10 vin. — O veliki noči 1899 je izdala tvrdka Ign. Kleinmayr & Bamberg zbirko Cankarjevih pesmi. Ker sta »Slovenec« in »Slovenski List« pisala o strašni pohujšljivosti tiste knjižice, je vso zalogo nakupil knezoškof Anton Bonaventura ter jo sežgal. Danes pa je izšla zbirka »Erotika« v drugi izdaji. Cankar je dodal še nekaj novih pesmi ter zanimiv »pogovor«. Tako se je zbirka povrnila prerोजना iznova na književni trg, kjer zbudi nedvomno največje zanimanje. Knezoškofovska cenzura se ni obnesla, saj bi bila tudi škoda, da bi se te moderne pesmi zatrla za vedno. Elegantno knjižico prav toplo priporočamo!

— **Tretje berilo** za štiri in večrazredne obče ljudske šole. Stavila M. Josin in E. Gangl, učitelja v Ljubljani. Cena vezani knjigi 90 vin. V Ljubljani. Natisnila in založila Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg 1901. — Naučno ministrstvo je potrdilo to »Berilo« in se smerabiti na običij ljudskih šolah. Dosedanje »Tretje berilo« je že zelo zastarelo in ne odgovarja več dejanskim potrebam sedanjega časa. Prav zato si je učiteljstvo že davno želelo novega »Tretjega berila«. Tej želji sta v najboljši meri vstregla gg. Josin in Gangl z novim »Tretjim berilom« katero je vseskozi prav praktično sestavljeno. Zato tudi to novo učno knjigo kar

najtopleje priporočamo našemu učiteljstvu, do j čim preje uvede v naše ljudske šole. Ob priliki o tem izbornem »Berilu« še kaj več.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 10. julija. Nagodbena pogajanja so se danes začela. Prva seja je bila ob pol 4. uri popoldne. Vdeležila se je večina ogrskih in avstrijskih ministrov.

Dunaj 10. julija. Minister Böhm-Bawerk hoče v kratkem odstopiti.

Dunaj 10. julija. Načrt za avtonomijo južne Tirolske je izgotovljen.

Petrograd 10. julija. Za sprejem italijanskega kralja se delajo tu veličanske priprave. Vse časopisje naglašča politično važnost kraljevega obiska.

Lipso 10. julija. Sodišče je oprostilo pisatelja Löwenfelda, ki je tožen radi žaljenja Boga, ker je na nemški jezik preložil grofa Tolstega odprto pismo ruskemu sv. sinodu. Sodišče je tudi konfiskacijo tega prevoda razveljavilo.

London 10. julija. S Kube došla naznanila javljajo, da je tam položaj skrajno kritičen. Revolucija je skoro neizogibna. 40.000 zamorcev se punta.

Berolin 10. julija. »Vossische Zeitung« razpravlja obširno o dejstvu, da se italijanski kralj in avstrijski cesar ne snideta. List povdarja, da pravega osebnega kontakta vzlic trozvezi sploh ni bilo nikdar med italijanskim in avstrijskim vladarjem. Sedanji kralj se je sicer hotel s cesarjem Francem Jožefom sestati bodisi v Kotoru ali v Pulju, pa je ta namen opustil vsled tega, ker nadvojvoda Fran Ferdinand, ko se je mudil v Rimu, ni obiskal kralja. Vzlic temu meni »Voss. Ztg.« v svojem, brez dvoma od vlade inspiriranem članku, da vse osebne »hladnosti« med obema vladarjema ne vplivajo na politične razmere, češ, da je bila trozveza vsejedno obnovljena.

Borzna poročila.

Žitne cene v Budimpešti

dné 10. julija 1902.

Termin.

Pšenica za oktober	za 50 kg	K	7-23
Rž „ oktober	„	„	6-19
Koruza „ julij	„	„	4-97
„ „ avgust	„	„	5-04
„ „ maj 1903	„	„	5-06
Oves „ oktober	„	„	5-50

Efektiv.

20 vinarjev višji.

Proti zobobolu in gnilobi zob

izborna deluje dobro znana

antiseptična

Melousine ustna in zobna voda

katera utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust.

1 steklenica z navodom 1 K.

Razpošilja se vsak dan z obratno pošto ne manj kot 2 steklenici.

Edina zaloga.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinalnih vin, specijalitet, najfinjših parfumov, kirurški obvez, svežih mineralnih vod i. t. d. (619—19)

Deželna lekarna Milana Leustek-a

v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1

poleg novozgrajenega Fran Jožefovega jubil. mostu.

Javna zahvala.

Šišenska čitalnica izreka najtoplejšo zahvalo vsem, ki so o priliki veselice pri Koslerji dne 29. m. m. z darovi v blagu in gotovini s sodelovanjem in vdeležbo omogočili prelepo vspelo zabavo v zdatno korist Cirit in Metodovi družbi, Vodnikovemu domu in »Sokolu«.

Zahvala.

Visokorodni gospod Rudolf grof Margheri-Commanonna, c. kr. deželni vladni svetnik, naklonil je povodom smrti visokorodne gospe Silvine baronice Apfaltrer-Apfaltrern, rojene grofice Margheri-Commanonna, pevskemu društvu »Zvon« v Šmartnem pri Litiji 100 kron, za kar izreka podpisano društvo najiskrenejšo zahvalo. (1589)

Pevsko društvo »Zvon« v Šmartnem pri Litiji, dné 4. julija 1902.

K. Watzek
blagajnik.

Ignacij Zore
predsednik.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 3. julija: Ana Sešek, delavčeva žena, 68 let, Kolesarjeve ulice št. 24. vodenica.

Dne 5. julija: Dr. Josip Suppan, hranilnični ravnatelj in častni meščan, 75 let, Knaflcove ulice št. 9, ostarelost.

Dne 7. junija: France Bizovičar, sprevednik, 48 let, Resljeva cesta št. 23, jetika.

Dne 8. julija: Jožefa Kušar, uradnikova hči, 15 mes, sv. Petra cesta št. 50, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 3. junija: Apolonija Košenina, kajžarjeva žena, 65 let, srčna hiba.

Dne 5. junija: Ivan Verovšek, trgovski sotrudnik, 29 let, srčna hiba. — Marija Janša, posestnica, 56 let, tvor v podtrebušju.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 806-2 m. Srednji zračni tlak 736-0 mm.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah
9.	8. zvečer	733 0	23-6	sl. jzahod	jasno	
10.	7. zjutraj	732 1	21 3	sl. svzhod	del. oblak.	
10.	2. popol.	730 8	20 1	m. jzahod	nevihta	0 8 mm.

Srednja večerajšnja temperatura 25-0°, normale: 19-6°. Večeraj ob štirih popoldne nevihta na jugovzhodu, zvečer močno bliskanje na vzhodu, danes zjutraj proti 5. uri dež.

Globoko užaljeni javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanec žalostno vest o smrti naše iskreno ljubljene, nepozabne soproge, odnosno matere, sestre in svakinje, gospe

Šne Kocjančič

kurjaškega aspiranta soproge

ki je po dolgi in mučni bolezni danes, dne 9. julija, ob pol 1. uri popoldne, prejemši svete zakramente za umirajočo, v 29. letu svoje dobe blaženo v Gospodu zaspala.

Truplo drage rajnice se bo v petek, dne 11. julija, ob 5. uri popoldne v hiši žalosti, Vodovodna cesta št. 178, svečano blagoslovilo in potem na pokopališču pri Sv. Krištofu položilo v lastnem grobu k zadnjemu počitku.

Svete zašušne maše se bodo darovale v župni cerkvi Marijinega oznanjenja.

V Ljubljani, dne 9. julija 1902.

(1602) **Žalujoči ostali.**

Spretnega

krojaškega pomočnika

za boljša dela sprejemem takoj v trajno delo. Plača na dan 4 krone; prav sposobnemu se tudi plača poviša. (1601—1)

Fr. Kraigher, krojač

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 5.

Gostilna

na Resljevi cesti št. 22

Se odda takoj v najem.

Vpraša naj se pri lastniku v Prešernovih ulicah št. 7. (1592—2)

Hiša na prodaj.

Iz proste roke in popolnoma v dobrem stanu **prodam hišo** na sredi vasi, ki je primerna za vsaki obrt. Trgovina obstoji v njej že 19 let in je bila zmirom dobro obiskana. Obvezujem se, da kupcu svojo obrt popolnoma prepustim. Prednost imajo trgovski pomočniki, zmožni slovenskega in nemškega jezika. (1514—3)

Tomo Štrukelj, trgovec Cerkno.

Pojasnilo.

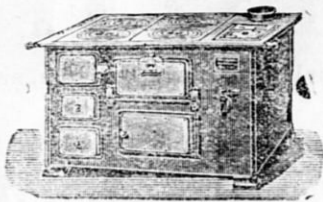
Da se ustavijo raznašajoče se vesti, izjavljam stem, da lončarski pomočnik **Joan Vizjak**, ki je bil več let pri meni, ni izstopil prostovoljno iz moje službe, temveč sem ga jaz odpustil. (1597—1)

August Drelse

tovarna za peči in glinaste izdelke v Ljubljani.

Meblovana
mesečna soba in kabinet
 v I. nadstropju, na ulico, se odda s
15. julijem t. l. v Florijanski ulici
št. 24. (1587-2)

„Triumph“ štedilna ognjišča

za domačije, ekonomije, restavracije, zavode itd.
 Priznana izborna fabrikat. Jako veliko se prištedi
 na kurjavi. (780-29)
 Dobiva se v vsaki večji železninski trgovini.
Tovarna štedilnih ognjišč „Triumph“
S. Goldschmidt & sin
Wels na Gorenje Avstrijskem.

Št. 22 948 (1523-3)

Razpis.

Na dan obletnice poroke Njene c. in
 kr. Visokosti gospe nadvojvodinje Marije Va-
 lerije razdeliti je med patero ubogih
 vdov ljubljanskih K 400.

Prošnje za podelitev teh podpor vložiti
 je do 15. julija letos pri podpisnem
 mestnem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,
 dne 27. junija 1902.

Naslovna knjiga

Avstro Ogrske države za 1897-1900, ob-
 segajoča v dveh debelih, 5 klg. težkih
 zvezkih čez milijon naslovov tovarnarjev,
 trgovcev, obrtnikov, ekonomov, notarjev,
 odvetnikov, veleposestnikov itd. itd. —
 Izvirna cena 30 K. Razpošilja, dokler za-
 dostuje majhna zaloga, za samo 3 gld.
 po poštenu povzetju knjigarna (1538-5)

Ivana Peterlina v Trstu.

Križanska trdka. Ustanovljena l. 1860.

Gld. 6 Nedosežno
 po svoji lepoti in
 natančnosti so moje
 pristne švicarske
briljantne črne
jeklene

Savonnet - remontoir -
 ure, dvojnato krite s
 trojnimi briljant-črno-
 jeklenimi pokrovi, z
 jako finimi, točnimi
 kolesi (triletno realno
 jamstvo), s patent no-
 tranjo uravnava ka-
 zalnikov, s kakor opal
 se bliščečo fodant-cif-
 nico, okraj, kazalniki,
 obod in kronica so iz
 pristnega double-zlata. Te ure so vsled
 sveje elegantne opreme jako priljubljene in vsakdo
 jih rad nosi.

Cena z zavrtjem gld. 6.-
 Brillant-črne-jeklene damske ure, odprte, v jako
 fini izpeljavi, gld. 7.-. **K tem uram pri-
 merne gosposke in damske verižice**
iz double-zlata z obeskom gld. 1-50.
 Pristna niklasta remontoir-ura gld. 3.-. Pristna
 silberin-remontoir-ura z dvojnimi pokrovom gl. 5.-.

Razpošilja se po poštenu povzetju. Neugajajoče
 se zamenja ali se denar vrne, zatorej ni rizike.

Jožef Spiering
 na Dunaju, I., Postgasse št. 2 c.

Velik ilustrovan cenik ur, verižic, prstanov itd.
 gratis in franko. (1283-6)

Svetovni čudež!
400 kom. za samo 2 gld. 10 kr.
 1 prekrasno pozlačena ura, s triletnim jam-
 stvom, s pozlačeno verižico, 1 prima usnjat
 portmoné, 1 lep moški prstan z imitiranim
 žlahtnim kamenom, 1 ff žepni nož, 1 prsna
 igla z imitiranim dragujom, 1 garnitura
 manšetnih in srajčnih gumbov iz double-
 zlata, 1 žepno toaletno zrcalo, 5 mičnih ša-
 ljih predmetov, ki vzbujajo veliko smeha,
 1 pat. niklasti tintnik, 25 elegantnih do-
 pisnih predmetov, 1 elegantna pariška broža
 za dame, 1 par boutonov z imit. briljanti,
 prav dobro ponarejenimi, in k temu še 350
 raznih predmetov za domačo in navadno
 rabo, gratis. Teh mičnih 400 predmetov z
 uro, ki je sama tega denarja vredna, velja
 proti poštenu povzetju le **2 gld. 10 kr.**
 Le kratak čas se dobiva pri (1599)
 dunajski Grand-filijalki
Alex. Jungerwirth
 v Krakovu št. 450.
 Opomba: Za neugajajoče se vrne denar.

Govori,
poje in
se smeje
v vseh
jezikih.

Grammophon

je najboljši svetovni govornik aparat.
 Sliši se na 300 m daleč. Cena 25, 40, 60, 125 gld.
 (1329-9) **Tudi na obroke.**

Grammophon-Automat

v katerega se vrže 10 vin, je najboljši vir dohod-
 kov za gostilne. Cena 120 in 130 gld.
 Jako lepo se čuje v daljavo, zlasti na prostem.
Plošče iz trdega gumlja v veliki izbiri,
 tudi slovenske, ki jih je pel c. kr. dvorni operni
 pevec Fran Naval-Pogačnik, ima zmirom v zalogi

Rudolf Weber, urar
 Ljubljana, Stari trg 16.

Rokavice
 iz tkanine,
 glacé in pralnega usnja
 dobre vrste
 kakor tudi (2626-63)
kožice za snažiti
 v različni velikosti po nizki ceni pri
Alojziju Persché
 Pred škofijo 22.

Odvetniški uradnik

išče postranskega zaslужka v
 prostih urah kot knjigovodja ali kaj ena-
 cega. — Naslov: „F. H. poste restante
 Ljubljana“. (1598-1)

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane j. ž. kol. Proga čez
Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž,
 Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo,
 Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-
 Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj čez Amstetten —
 Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pon-
 tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
 Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez
 Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Mari-
 jine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago,
 Lipsko; čez Amstetten na Dunaj — Ob 11. uri 51 m
 dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
 Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m
 popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, v Pontabel,
 Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno; čez Selz-
 thal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Ino-
 most, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling
 v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen Marijine vare, Heb,
 Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj
 čez Amstetten. Ob nedeljah in praznikih ob 5. uri
 41 m popoldne v Podnart-Kropo. Ob 10. uri po noči
 osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Mo-
 nakovo, (Ljubljana-Monakovo direktni vozovi I. in II.
 razreda). **Proga v Novomesto in v Kočevje.**
 Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto-
 Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne
 istotako, ob 7. uri 08 m zvečer v Novomesto, Ko-
 čevje. — **Prihod v Ljubljano j. ž. kol. Proga**
iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z
 Dunaja čez Amstetten in Monakovo, (Monakovo-Ljub-
 ljana direktni vozovi I. in II. razreda), Inomosta, Fran-
 zensfeste, Solnograda, Linca, Stejra, Aussee, Ljubna,
 Celovca, Beljaka, Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak
 iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak
 z Dunaja čez Amstetten, iz Lipska, Karlovin varov,
 Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda,
 Linca, Stejra, Pariza, Genevo, Curih, Bregenca, Ino-
 mosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Ce-
 lovca, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 44 m po-
 popoldne osonni vlak z Dunaja, iz Ljubna, Selzthala,
 Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfeste,
 Pontabla, Ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 38
 m zvečer iz Podnarta-Krope. — Ob 8. uri 51 m
 zvečer osonni vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prage,
 Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
 varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka,
 Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, **Proga**
iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki:
 Ob 8. uri in 44 m zjutraj, iz Novega mesta in Ko-
 čevja, ob 4. uri 32 m popoldne iz Straže Toplic,
 Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer,
 istotako. — **Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kam-**
nik. Mešani vlaki: Ob 4. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri
 5 m popoldne, ob 9. uri 00 m in ob 10. uri 25 m
 zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.
 — **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.**
 Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj; ob 11. uri
 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m
 zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.
 — Srednjeevropski čas je krajevno času v Ljub-
 ljani za 2 minute spredi. (1517)

Zahvala.

Nad vse številna udeležba pri dne 7. t. m. vršočem se pogrebu, ki ga je priredila kranjska hranilnica kot izraz posebnega spoštovanja do svojega dolgoletnega in velezaslužnega uradnega ravnatelja gospoda

Dr. JOSIPA SUPPANA

je vnovič izpričala visoko čislanje in spoštovanje, ki ju je vžival pokojnik vsled svojih, ne samo zavodu naklo-
 njenih zaslug v vseh slojih prebivalstva.

Podpisano predsedstvo smatra torej kot svojo dolžnost, vsem tistim, ki so pri ti žalostni priliki na ka-
 kršenkoli način izkazali pokojniku čast, izreči najtoplejšo in najprisrčnejšo zahvalo.

Pred vsem velja ista ekscelenci g. deželnemu predsedniku baronu Heinu in njegovi gospej soprogi za
 njuno osebno udeležbo, istotako pa tudi vsem cenjenim predstojnikom in gg. uradnikom številnih uradov in
 oblastev, častitim šolskim vodjam in članom učiteljskega zbora, mnogim slavnim predstojništvom, zavodom, kor-
 poracijam, zvezam in društvom, zlasti onim, ki so na posebno slovesen način počastili častno članstvo pokojnikovo,
 mnogim od zunaj došlim deputacijam, jako v obilem številu zastopani moški in ženski mladeži tukajšnjih učnih
 zavodov, kakor končno vsem in vsakemu posamezniku izmed mnogo stotin broječih dam in gospodov, ki so s
 svojim spremstvom blagohotno izkazali pokojniku čast na njegovem zadnjem potu.

Ljubljana, dne 9. julija 1902.

Predsedstvo.

Skladišče

odda se s 1. avgustom t. l.
v Igriških ulicah št. 10.

Najboljša studenčna
sesalka na svetu!

Genial-sesalka

crpa vodo iz globokih studen-
cev skozi pod zemljo napeljavane
cevi v visoko položeni nabi-
ralnik. a (1088-11)

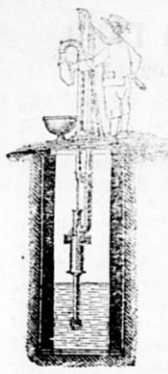
Prvi moravski zavod za vodo-
vode in izdelovanje sesalk

Ant. Kunz

c. kr. dvorni zalagatelj

Moravske Granice

(Mährisch-Weiskirchen).

Gospodu lekarničarju

GABRIJELU PICCOLI

v Ljubljani.

Vaše železnato
vino sem s prav
dobrim uspehom vpo-
rabljaj pri neki gospé,
ki je dolgo trpela na
živcih. — Prosim Vas
torej, da mi doposljete
še šest steklenic zgo-
raj navedenega vina.

Dr. L. Fürber
c. kr. štabni zdravnik.
V Gorici, 6. ju-
nija 1901. 4 (1507-1)

V novodozidani hiši na vogalu
Sodnijskih in Miklošičevih ulic v
Ljubljani se odda v najem s
1. avgustom t. l.

2 stanovanji

vsako s 4 sobami, kopaljo in prostornimi
postranskimi prostori, električno inštalir-
rani in elegantno izvršeni.

Pojasnila v stavbeni pisarni Filipa
Supančiča, Rimska cesta št. 18. (1580-2)

Ne skisanim filistrom
ampak

prijateljem humorja
priporočamo

„Navihance“

spisal

Rado Murnik.

Velika 8°. Str. 229.

Vsebina:

Indijanci. — Iz Dragovega dnevnika. —
Prisiljeno zelje. — Matura. — Nirvana.
— Ata Žužamaža. — Čačkočikar pa Križ-
kraž. — Peklenski napredek. — Zavozlan
roman. (1456-8)

Cena 2 K 50 h, po pošti 2 K 70 h.

Založništvo L. Schwentner
v Ljubljai, Dvorski trg 3.

Mesečna soba z balkonom

v I. nadstropju, — elegantno meblavana,
se odda s 15. avgustom t. l.

Vpraša naj se v Židovski ulici
št. 1, I. nadstropje. (1600-1)

Trgovski pomočnik

se sprejme v trgovino mešanega blaga.
Ponudbe sprejema Janko Popovič
v Cerknici pri Rakeku. (1596-1)

Papir za svalčice
brez glicerina
in cigaretno
stroč-
nice

AIDA
premiirano z zlato kolajno na Dunaju 1902.
Naj-
boljši
izdelek
sedanjega
časa!!

Dobiva se v Ljubljani v prodajalnicah
Specialitet:
Vaso Petričič, Anton
Krisper, Mestni trg, Ivan
Kordik, Prešernove ulice. 1550-3

Krasno letovišče

na Gorenjskem, v Mostah, pošta Že-
rovnica, poleg železniške postaje, obsto-
je iz 3 lepih, parketovanih sob in 1 ku-
hinje, se ceno odda.

Pojasnila daje posestnik Simon
Mežek tam. (1578-2)

Vničujte muhe

najnevarnejše prenašalke bolezenskih in
kužnih tvarin. (416-119)

Najboljše sredstvo je ameriški

Tanglefoot

ki se dobi v vsaki boljši prodajalnici po 5 kr. pola.

Trgovska akademija

v Inomostu.

(Trirazredna s pripravljalnimi tečajem.)

Šolsko leto 1902/1903 se začne
16. septembra. Šolnina znaša 120 K.

Vsi absolventi akademije imajo
pravico do enoletne prostovoljne
službe. — Pojasnila daje vsak čas

(1303-3) ravnateljstvo akademije.

Oklic.

Na graščini v Mokronogu se bodo prodajale
v ponedeljek, dne 14. julija 1902
in naslednje dni vsakovrstne premičnine in sicer:

raznovrstno pohištvo, kmetijski stroji, konji in vozovi,
3 konji za kočije (2 angleškega plemena), nad 50 glav
govedi murbodenskega plemena (Murbodnerrasse), prašiči,
kočije raznovrstnih konstrukcij, velika izbira cvetlic, po-
hištvena oprava itd.

potom prostovoljne javne dražbe.

Premičnine se bodo prodajale proti takojšnjemu plačilu in da se kupljene reči
tako po zdraženju odstranijo. (1595-1)

Usojam se slavnemu občinstvu vljudno naznaniti, da sem prevzel na svoj račun

restavracijo pri „Avstrijskem cesarju“ z vrtom in kegljiščem.

Dobila se bodo gorka kakor tudi mrzla jedila in točila najprist-
nejša vina: bizeljec, istrjancec, črnikalcec in dolenjec ter vedno
sveže Reininghausovo marčno pivo.

Za obilen obisk se priporoča

Ivan Pešec, restavrater.

(1540-2)

Henrik Kenda Ljubljana.

Krasne najnovjše svile za prati in elegantne
trpežne svilene foulard obleke so ravno
* * * * v veliki izbori dospele. * * * *
Uzorcji na zahtevanje franke proti vrnitvi.

Med. univ.

Dr. Ivan Jenko

ordinuje od 5. julija naprej

Resljeva cesta št. 3, 1. nadstropje
in sicer od pol 2. do pol 4. ure popold.

(1580-2)

Naznanilo.

Dovoljujem si vljudno naznaniti, da sem svojo
detailno trgovino s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem
na Sv. Petra cesti št. 2 in podružnico na Resljevi cesti
prodal gospodu J. Bahoven.
Zahvaljujoč se za izkazano zaupanje, prosim, da se isto tudi mojemu nasledniku
v polni meri ohrani.

Ob enem dovoljujem si naznaniti, da bom od sedaj naprej vodil

trgovino s papirjem in vsemi drugimi papirnimi izdelki
le na debelo

v veliko večjem obsegu, nego do sedaj, ter
prosim cenjene svoje odjemalce, da me v mojem novem podjetju še mnogobrojnejše
počasté, z zagotovitvijo, da se bodem vsestransko potrudil njih željam ustreči.
Radi prikladnosti svojih cenjenih odjemalcev usojam si naznaniti, da sem si uredil
v ravno isti hiši, to je

na Sv. Petra cesti št. 2 svojo pisarno

v kateri bom posloval. — Priporočajoč se, bilježim
z odličnim spoštovanjem

Jos. Petrič

tovarnar in veletrgovina s papirjem.

(1535-3)

Velika zaloga

(114-52)

Styria-, franco-
skih Peugeot-,
Stefanie-koles

pristnih Jos. Reit-
hoffer sinov
Pneumatik
katere nudim po isti
ceni, kakor tovarna.

Pristne švicarske žepne ure, budilke, stenske ure,
veržice, prstane itd. itd. Namizne oprave (Besteck).

Najboljši šivalni stroji.

Najnižje cene in jamstvo!
Z vsem spoštovanjem

Fr. Čuden

urar in trgovec, na Mestnem
trgu št. 25, nasproti rotovža.

